RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 18 oktober 2016 met nummer RvVb/S/1617/0174 in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0403/SA

Verzoekende partijen 1. de heer **Frank VAN WELDEN**, wonende te 3370 Boutersem,

Heidestraat 29

2. Mevrouw Kristin GOEMAN, wonende te 3370 Boutersem,

Heidestraat 29

Verwerende partij DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van

het departement RUIMTE VLAANDEREN, afdeling Vlaams-Brabant

vertegenwoordigd door advocaat Philippe DECLERCQ

met woonplaatskeuze op het kantoor te 3320 Hoegaarden,

Gemeenteplein 25

Tussenkomende partij de gemeente **BOUTERSEM**, vertegenwoordigd door het college van

burgemeester en schepenen

vertegenwoordigd door advocaat Bert BEELEN

met woonplaatskeuze op het kantoor te 3000 Leuven, Justus

Lipsiusstraat 24

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 4 maart 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 18 januari 2016.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij een verkavelingsvergunning verleend voor een perceel gelegen te 3370 Boutersem, Heidestraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 136H.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing in en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 6 september 2016.

De verzoekende, verwerende en tussenkomende partijen verschijnen op de zitting.

Mevrouw Kristin GOEMAN voert het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Philippe DECLERCQ voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Liesbeth PEETERS loco advocaat Bert BEELEN voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 14 juni 2016 om in de procedure tot schorsing tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 9 augustus 2016 toe in de debatten.

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 18 juli 2013 bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor "het verkavelen van een grond in drie kavels voor ééngezinswoningen in open verband" op een perceel gelegen te 3370 Boutersem, Heidestraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 136H.

De verzoekende partijen zijn eigenaars van een woning gelegen naast het terrein dat het voorwerp uitmaakt van de verkavelingsaanvraag.

Het betrokken terrein is gelegen in het gewestplan 'Tienen-Landen', vastgesteld met koninklijk besluit van 24 maart 1978.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 augustus 2013 tot en met 12 september 2013, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

Het agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant adviseert op 13 augustus 2013 voorwaardelijk gunstig.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling adviseert op 2 augustus 2013 voorwaardelijk gunstig.

Op 22 oktober 2013 beslist de verwerende partij dat voor de aanvraag een verkavelingsvergunning kan worden verleend. Deze beslissing wordt vernietigd bij arrest van de Raad nr. RvVB/A/1516/0231 van 17 november 2015. In het arrest wordt overwogen:

"... 2.

...

Indien er in de loop van de administratieve beroepsprocedure een ernstige betwisting wordt gevoerd omtrent de ligging van het voorwerp van een aanvraag, dient het vergunningverlenend bestuursorgaan deze betwisting met de nodige zorgvuldigheid te onderzoeken. Des te meer indien het voorwerp van de aanvraag, zoals ten dezen, zich situeert aan een grens van een bestemmingsgebied. Op de verwerende partij rust op dat punt derhalve een verstrengde zorgvuldigheidsplicht.

De verwerende partij overweegt in de bestreden beslissing onder de titel "openbaar onderzoek" dat uit een onderzoek van het origineel gewestplan blijkt "dat er nog meer dan voldoende woongebied overblijft en dat er aldus degelijke bouwplaats voorhanden is" en dat de verkaveling correct is aangegeven op de plannen.

Uit deze overwegingen blijkt weliswaar dat de verwerende partij tot de conclusie komt dat het verkavelingsplan de grenslijn tussen het woongebied en het agrarisch gebied correct weergeeft, maar niet waarom of hoe de verwerende partij tot deze conclusie is gekomen.

Bovendien moet vastgesteld worden dat het administratief dossier geen stukken of gegevens bevat waaruit een zorgvuldig onderzoek blijkt naar de grenslijn tussen het woongebied en agrarisch gebied. Weliswaar bevat het verkavelingsplan van de aanvrager (de tussenkomende partij) een aanduiding van deze grenslijn, maar uit dit plan valt niet af te leiden dat deze grens op een correcte manier gesitueerd wordt.

Het is derhalve allerminst duidelijk hoe de verwerende partij tot de vaststelling komt dat "de verkaveling (...) correct (is) aangegeven op de plannen".
..."

2.

De verwerende partij verleent op 18 januari 2016 opnieuw een verkavelingsvergunning. De motivering luidt onder meer als volgt:

"

Uit een onderzoek naar de grens tussen het betreffende woongebied en agrarisch gebied blijkt het volgende: [...]

Gemeten langsheen de Heidestraat strekt het woongebied zich uit over 50 meter ten opzichte van de rooilijn. Dit standpunt betreffende de diepte van het woongebied werd bevestigd door de gemachtigde ambtenaar in zijn advies d.d. 19/08/1992 aangaande de verkavelingsaanvraag op het linksaanpalend perceel. Deze verkaveling genaamd 39V131 werd afgeleverd op 25/08/1992.

De diepte van het woongebied ten opzichte van de Nieuwstraat wordt gevormd door een evenwijdige van de Nieuwstraat doorheen het noordwestelijke hoekpunt van het gebouw met huisnummer 36, zoals aangeduid met een roos punt op het plan hier eerder weergegeven. De diepte van het woongebied is niet exact te bepalen omwille van het feit van de dikte van de zwarte lijn tussen het woongebied en het agrarisch gebied.

De gegevens worden overgezet op een kadasterplan, waarna we bijgevoegde figuur bekomen. [...]

Het driehoekig gedeelte gelegen in het agrarisch gebied is aan de grenslijn met het 50 meter diep woongebied aan de Heidestraat 11 à 19 meter breed en aan de oostelijke perceelsgrens 14 à 24 m breed. Op de verkavelingsaanvraag heeft de landmeter een lot 1B voorzien met als respectievelijke afmetingen 12,37 m en 17,08 m.

Het is overduidelijk dat de aangevraagde loten voor woningbouw, met name loten 1A, lot 2 en lot 3 zich allen situeren in het woongebied. ..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep van de verzoekende partij in de mate dat er meer gevorderd wordt dan de schorsing en vernietiging van de bestreden beslissing.

De exceptie van de tussenkomende partij dient enkel onderzocht en beoordeeld te worden indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1, eerste lid DBRC-decreet kan de Raad een bestreden beslissing schorsen bij wijze van voorlopige voorziening op voorwaarde dat de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid en op grond van minstens één ernstig middel.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen zetten onder de titel "Aangaande het moeilijk te herstellen ernstig nadeel (MTHEN)", uiteen:

"

Verzoekers hebben in de procedure reeds uitgebreid hun positie en belang beschreven. Zij werden door de plotse acties van de gemeente Boutersem gedwongen om – zelfs al wensen ze enkel de staat van hun omgeving te bewaren –zich op te werpen als ernstige kandidaat-kopers.

Indien de huidige verkavelingsvergunning niet geschorst zou worden maar nadien in de voortgezette procedure wel vernietigd zou worden, en indien tegelijkertijd de gemeente Boutersem de verkoop van de drie bouwpercelen zou doorvoeren, worden verzoekers gedwongen om een relatief hoog bedrag te betalen voor het verwerven van gronden, die later enkel en alleen voor landbouwdoeleinden kunnen gebruikt worden.

Het is overduidelijk dat de gemeente Boutersem niet zinnens is en was om de rechtspraak van de Raad af te wachten.

In een eerdere fase van de huidige procedure liet – daags voor de zitting rond de al dan niet schorsing en dus ruim voor de zitting rond de al dan niet vernietiging – de gemeente

(vermoedelijk alweer zonder voorafgaandelijk besluit van de gemeenteraad) lustig nutsvoorzieningen aanleggen voor drie toekomstige woningen.

Het is dus absoluut niet ondenkbaar dat de gemeente Boutersem de verkoop van de drie bouwgronden en de uit de verkaveling vallende landbouwgronden zou laten doorgaan vooraleer de verkavelingsvergunning vernietigd wordt.

Vermoedelijk zal de gemeente de dienstdoende notaris zelfs opdragen om tijdens de openbare verkoop niet te vermelden dat er een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen hangende is.

Huidige verzoekers zijn vastberaden hun rechten ten allen prijze te vrijwaren en zullen zodoende – zoals hoger vermeld – gedwongen worden om bouwgrond met nutsvoorzieningen te kopen, die geen bouwgrond blijkt te zijn.

Verzoekers zien niet in hoe dit door de onwettige acties van de gemeente en de gsa opgedrongen nadeel nadien (na vernietiging van de vergunning) nog hersteld kan worden. ..."

De verwerende partij repliceert:

"

De verzoekende partijen halen de hoogdringendheid geenszins aan in hun verzoek tot vernietiging, met de vordering tot schorsing.

Wel halen de verzoekende partijen aan dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zouden ondervinden mocht de tenuitvoerlegging van de verkavelingsvergunning niet geschorst worden.

Al is het zo dat op zich het niet formeel aanhalen van de hoogdringendheid geen beletsel is om het onderzoek naar deze hoogdringendheid te voeren, dan is het wel noodzakelijk dat uit de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel de hoogdringendheid moet kunnen worden afgeleid (RvVb./S/1516/0909 van 5 april 2016).

In voorliggend geval is dat geenszins zo, integendeel.

Wel is het zo dat de verzoekende partijen moeten aanduiden om aan deze vereiste te voldoen, dat een snellere procedure dan de procedure in een vernietigingszaak vereist is om het voorgehouden nadeel te vermijden (bv. RvVb./S/1516/0359 van 15 december 2015 en RvVb./S/1516/0910 van 5 april 2016).

Ook is het noodzakelijk dat om tot de schorsing op basis van de hoogdringendheid over te gaan, het nadeel uitsluitend zijn oorzaak mag vinden in de uitvoering van de bestreden beslissing (RvVb./S/1516/0397 van 5 januari 2016).

Het nadeel mag ook volgens ditzelfde arrest niet een louter financieel nadeel zijn want het is een hypothetisch nadeel dat overigens kan worden opgevangen na de afwikkeling van de vernietigingsprocedure (zelfde arrest).

Toegepast op de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de voorliggende procedure, is het duidelijk dat de verzoekende partijen zich steunen op een mogelijke (niet-ondenkbare) verkoop van de drie bouwgronden door de gemeente

Boutersem en de vermoedelijke niet-vermelding dat er voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen een procedure hangende is.

Daarenboven stellen de huidige verzoekende partijen hun rechten te zullen vrijwaren door gedwongen bouwgronden te kopen waarvan zij nadien hopen dat het geen bouwgrond is.

Samengevat, niet alleen gaat het hier om een duidelijk financieel nadeel dat niet in aanmerking komt bij de beoordeling van de hoogdringendheid, daarenboven gaat het om allerlei hypotheses die zich dan nog gezamenlijk zouden moeten voordoen en die om die reden alleen reeds geen nadelen zijn die kunnen worden weerhouden bij de beoordeling van de hoogdringendheid.

Voor zover de verzoekende partijen stellen dat er in een eerdere fase van de procedure door de gemeente reeds nutsvoorzieningen werd aangelegd voor drie toekomstige woningen, is een vraag tot schorsing niet aan de orde aangezien zij dan doelloos is geworden (vgl. RvVb./S/1516/0383 van 22 december 2015).

Aangezien aan deze vereiste van hoogdringendheid niet is voldaan, dient de vordering tot schorsing reeds te worden verworpen;

Daarenboven zijn de ingeroepen middelen niet ernstig. ..."

De tussenkomende partij stelt:

"...

In de memorie van toelichting bij de VCRO wijst de decreetgever erop dat het begrip "moeilijk te herstellen ernstig nadeel" eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in de procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen [...].

Verzoekende partij toon op geen enkele manier aan dat de bestreden beslissing voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt. Onder de hoofding MTHEN worden door verzoekende partij naar goede gewoonte enkele gratuite beschuldigingen naar het hoofd van de gemeente Boutersem geslingerd.

De argumentatie van verzoekende partij komt erop neer dat haar nadeel erin zou bestaan dat bij uitvoering van de verkavelingsbeslissing "zij gedwongen zou worden om zich op te werpen als ernstige kandidaat-koper" en gedwongen zullen worden om bouwgrond te kopen die later geen bouwgrond zal blijken te zijn.

Tussenkomende partij ziet geheel niet in hoe dit als een MTHEN kan worden geconstrueerd. De argumentatie van verzoekende partij overtuigt geenszins. De beschuldiging dat de gemeente vermoedelijk aan de notaris zal vragen om aan kandidaatkopers geen gewag te maken bij de lopende procedure bij Uw Raad is tergend en lasterlijk, en voorts geheel in lijn met de rest van het verzoekschrift.

Verzoekende partij stelt dat ze "in de procedure reeds uitgebreid hun positie en belang hebben beschreven". Het is niet aan de Raad is noch aan partijen om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zelf bij mekaar te moeten puzzelen. Elementen buiten de aangeduide uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen dan ook niet in aanmerking worden genomen als nadeel. [...]

Voor de volledigheid wordt hieronder nog ontkracht dat verzoekende partij een MTHEN zou lijden.

Het perceel van verzoekende partij ligt in een verkaveling van zes loten. Ook aan de overzijde van de straat is er bebouwing.

Het is derhalve geenszins zo dat de woning van verzoekende partij volledig afgelegen en geïsoleerd gelegen is en de bestreden beslissing een einde maakt aan dit gegeven. Integendeel is het perceel van verzoekende partij reeds ingebed in de woonstraat. Aan de achterzijde bevindt zich het agrarisch gebied, waar uiteraard geen woningen mogelijk zijn.

Aan de rechterzijde van de huiskavel van verzoekende partij ligt een strook grond van vier meter breed, die de toegang vormt tot de achterliggende agrarische kavel (volledig in eigendom van verzoekende partij). Daarnaast ligt het perceel van tussenkomende partij. Gelet op de ligging van het perceel in woongebied, was dit perceel steeds al vatbaar voor bebouwing met één of meer woningen. De bestreden beslissing wijzigt niets aan de bebouwbaarheid van dit perceel. Enkel maakt de bestreden verkavelingsvergunning het mogelijk om het perceel op te delen in diverse loten die vervolgens, met het oog op woningbouw, verkocht kunnen worden.

Er weze hierbij herinnerd aan het wezen van de verkavelingsvergunning, dewelke dienstig is als zekerheid voor een potentiële koper dat er op de aangekochte kavel een woning zal kunnen worden gebouwd. Zonder verkavelingsvergunning is het perfect mogelijk dat middels een gewone stedenbouwkundige vergunning de grondeigenaar zelf drie woningen bouwt en vervolgens elke woning met een deel van het perceel doorverkoopt.

Nu het beweerde nadeel van verzoekende partij eigenlijk voortvloeit uit het feit dat ze tegen elke mogelijke bebouwing, dus tegen de principiële bebouwingbaarheid van de grond is gekant, moet worden vastgesteld dat dit nadeel niet voortvloeit uit de bestreden beslissing doch rechtstreeks uit het gewestplan zelf.

Verzoekende partij beweert ooit anders te zijn ingelicht. Dit wordt niet aangetoond en valt ook niet meer te achterhalen.

Feit blijft dus dat een substantieel deel van het perceel van tussenkomende partij is gelegen in woongebied en dus principieel in aanmerking komt voor bebouwing.

Benevens de vaststelling dat het beweerde MTHEN niet voortvloeit uit de bestreden beslissing zelf, wordt hieronder in ondergeschikte orde ook verduidelijk dat verzoekende partij geen MTHEN aantoont.

Zoals hierboven gesteld, is het perceel van verzoekende partij ingebed in een bestaande woonstraat. De drie loten zoals vergund in de bestreden verkavelingsvergunning, zullen het woonklimaat van verzoekende partij niet aanzienlijk wijzigen.

Hieronder een fotoweergave van het perceel van verzoekende partij (luchtfoto en weergave van de rechter perceelsgrens). [...]

Zoals duidelijk blijkt uit de foto's, is het perceel van verzoekende partij fel doorgroend. Langs de rechterperceelsgrens staan hoge bomen en heesters. Daar waar de haag wat lager is gehouden, staan er meteen achter de haag toch weer hogere bomen. Ook

achteraan het perceel is een hoge begroeiing. Een ongerept vergezicht vanuit de woning van verzoekende partij is dus in ieder geval ook vandaag de dag niet aan de orde.

Verzoekende partij zal in haar woonklimaat niet – en zeker niet in ernstige mate – geraakt worden door de drie bouwloten aan de rechterzijde van haar perceel. Naast de huiskavel ligt nog een strook van vier meter die behoort tot het achterliggend agrarisch perceel en waarvan volgens de verkavelingsvoorschriften een agrarisch gebruik gewaarborgd moet blijven.

Daarnaast voorziet de bestreden beslissing zelf óók nog eens in een strook van vier meter als doorgang tot het achterliggende agrarisch gelegen lot 4.

De bouwzone op het eerstvolgend gelegen lot, zijnde lot 3, houdt ook nog eens drie meter afstand van de perceelsgrens.

Er zal dus minstens 3+4+4+3 meter= 14 meter afstand zijn tot de eerstvolgende mogelijke woning.

Ook de diepte van de bouwzones in drie loten is afgestemd op de diepte van de loten in de bestaande verkaveling zodat er geen hinder kan verwacht worden door bv. inkijk.

De verkavelingsvoorschriften (STUK 3) bieden in ieder geval voldoende garanties dat de bebouwing op de loten geen schaalbreuk zou vormen met de bestaande woningen in het woonlint. Zo zijn de kavels in ieder geval groot genoeg om de nodige privacy te garanderen, wordt opgelegd dat op elke kavels maximaal één eengezinswoning kan worden gebouwd in open verband, worden nevenfuncties beperkt, wordt opsplitsing van de woning verboden, wordt een maximum van twee bouwlagen opgelegd, wordt de kroonlijsthoogte beperkt tot maximum 6m....

Verzoekende partij toont geen MTHEN aan. De vordering tot schorsing dient dan ook te worden afgewezen.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

De verzoekende partijen zetten uiteen dat de uitvoering van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel toebrengt, daarmee verwijzende naar de schorsingsvoorwaarde die volgens de vroegere regeling van toepassing was, maar inmiddels is vervangen door de vereiste van hoogdringendheid.

Artikel 40, §1, eerste lid DBRC-decreet heeft de vereiste van "moeilijk te herstellen ernstig nadeel" vervangen door de vereiste van "hoogdringenheid". Deze nieuwe schorsingsvoorwaarde is van toepassing op vorderingen tot schorsing ingediend vanaf 1 januari 2015.

De uiteenzetting van de verzoekende partijen onder de titel "Moeilijk te herstellen ernstig nadeel" kan slechts in aanmerking worden genomen voor zover daaruit de redenen blijken van hoogdringendheid.

3.

Het voorwerp van de bestreden beslissing betreft een verkavelingsvergunning voor het verkavelen van een terrein in 3 bouwloten (lot 1A, lot 2 en lot 3). Twee loten (lot 1B en lot 4) worden uit de verkaveling gesloten wegens de ligging ervan in agrarisch gebied. De bouwloten zijn gelegen langs bestaande wegenis. Het terrein is thans onbebouwd.

De verzoekende partijen zijn eigenaars van een perceel, met woning, dat paalt aan lot 3 van de verkaveling.

De verzoekende partijen beweren dat het niet ondenkbaar is dat de tussenkomende partij de uitspraak in het beroep tot vernietiging niet zal afwachten. Ze stellen dat ze in dat geval gedwongen zullen worden de gronden aan te kopen, die later enkel als landbouwgronden zullen kunnen gebruikt worden.

De verzoekende partijen overtuigen met dit betoog niet dat een hoogdringende behandeling wenselijk is.

Het staat de verzoekende partijen vrij om, in geval de tussenkomende partij initiatieven zou nemen tot verkoop van de kavels vooraleer uitspraak is gedaan over de vordering tot vernietiging, de betrokken kavels aan te kopen. In de hypothese dat de verzoekende partijen dit ook daadwerkelijk zouden doen en de voormelde kavels door de gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing geen bouwgrond zijn, hetgeen de verzoekende partijen met hun beroep tot vernietiging precies beogen, kan dit niet als een nadelig gevolg beschouwd worden dat voortvloeit uit de bestreden beslissing.

Bovendien zien de verzoekende partijen het nadelig gevolg van de bestreden beslissing in de wijziging van hun leefomgeving, hetgeen het gevolg zal zijn van een effectieve bebouwing van de betrokken kavels, waartoe slechts kan overgegaan worden na het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning.

De verzoekende partijen tonen in hun verzoekschrift derhalve niet aan dat zich een hoogdringende behandeling opdringt.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Katrien VISSERS

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1.	De Raad verwerpt de vordering tot schorsi	sing.			
5.	De uitspraak over de kosten wordt uit vernietiging.	tgesteld tot de	beslissing ove	r de vor	dering tot
Dit a	arrest is uitgesproken te Brussel in openbar	re zitting van 18 c	oktober 2016 do	or de vie	de kamer.
De	e toegevoegd griffier,	De voorzitter	van de vierde l	kamer,	